

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/145/2015
Identifikačné číslo spisu: 3513200166
Dátum vydania rozhodnutia: 26.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3513200166.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Ľubici Filovej, v právnej veci žalobcu: D., proti žalovanému: 1/ Okresný úrad Trenčín, odbor všeobecnej vnútornej správy, so sídlom Trenčín, Hviezdoslavova 3, 2/ Okresný úrad Trenčín, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Trenčín, Hviezdoslavova 3, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SVS-OP2-2012/26441/TMC zo dňa 7. decembra 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S 234/2014-50 zo dňa 18. marca 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S 234/2014-50 zo dňa 18. marca 2015 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. 13S 234/2014-50 zo dňa 18. marca 2015 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. SVS-OP2-2012/26441/TMC zo dňa 07.12.2012. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd z administratívneho spisu zistil, že žalobou napadnuté rozhodnutia boli vydané v priestupkovej veci na úseku práva na prístup k informáciám podľa § 21a ods. 1 písm. c/ zákona č. 211/2000 Z. z., ktoré konanie začalo na základe návrhu žalobcu. Rozhodnutím bývalého Obvodného úradu Trenčín č. 32/2012 Heg zo dňa 13.09.2012 bolo konanie zastavené z dôvodu, že žalobca ako navrhovateľ tohto priestupkového konania sa nedostavil na ústne pojednávanie bez náležitého ospravedlnenia, hoci naň bol riadne a včas predvolaný. Súčasne mu bola uložená povinnosť zaplatiť štátu trovy konania vo výške 16,- eur do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Na odvolanie žalobcu odvolací orgán - Ministerstvo vnútra SR podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie bývalého Obvodného úradu

Trenčín, odboru všeobecnej vnútornej správy č. 32/2012 Heg potvrdil. Žalovaný v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že vo veci bolo na 11.09.2012 nariadené ústne pojednávanie, na ktoré bol predvolaný aj navrhovateľ t.j. žalobca. Žalobca sa však tohto pojednávania bez náležitého ospravedlnenia nezúčastnil, a preto prvostupňový správny orgán konanie zastavil podľa § 76 ods. 1 písm. j/ zákona o priestupkoch. Výslovne uviedol, že za ospravedlnenie nie je možné považovať listovú zásielku zaslanú správne orgánu na dobierku na sumu 30,- eur, ktorú správny orgán neprevzal, nakoľko si od žalobcu nič neobjednal. Konštatoval, že navrhovateľ bol predvolaný s takým predstihom, že si mohol svoje povinnosti zabezpečiť tak, že sa mohol zúčastniť nariadeného pojednávania, resp. mohol zaslať list s ospravedlnením ako obyčajnú zásielku alebo sa ospravedlniť telefonicky.

Krajský súd zákonnosť napadnutých správnych rozhodnutí preskúmal v intenciách ustanovení § 76 ods. 1 písm. j/, v spojení s § 79 ods. 1, 3 zákona č 372/1990 Zb., ktorú právnu úpravu citoval postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku upravujúcej preskúmanie zákonnosti rozhodnutí a postupov správnych orgánov na základe žaloby.

Krajský súd poukazom na to, že napadnuté rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky bolo vydané v priestupkovej veci, pričom toto konanie inicioval ako navrhovateľ žalobca, prvostupňový správny orgán konanie zastavil podľa § 76 ods. 1 písm. j/ zákona o priestupkoch a na odvolanie žalobcu prvostupňové správne rozhodnutie ako vecne správne Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky potvrdil, konštatoval, že v tejto časti je napadnuté rozhodnutie právoplatné a nie je predmetom súdneho prieskumu. Predmetom súdneho prieskumu bolo len posúdenie, či bola žalobcovi v súlade so zákonom uložená povinnosť uhradiť štátu trovy spojené s prejednaním priestupku.

Krajský súd poukazom na to, že zákon o priestupkoch má úpravu trov konania obsiahnutú v ust. § 79 zákona, v zmysle ktorého zákonného ustanovenia v zásade platí, že navrhovateľ priestupkového konania znáša trovy spojené s prejednaním priestupku za situácie, že konanie bolo zastavené podľa § 76 ods. 1 písm. a/, b/, c/ alebo j/ zákona o priestupkoch, konštatoval, že v týchto prípadoch mu teda správny orgán uloží povinnosť zaplatiť štátu trovy vo výške ustanovenej všeobecne záväzným právnym predpisom a len výnimočne sa od takéhoto uloženia trov môže upustiť, a to za predpokladu, že tu existujú a boli preukázané dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by takýto postup odôvodňovali.

V danej veci mal krajský súd preukázané, že predmetom súdneho preskúmacieho konania bolo priestupkové konanie, ktoré začalo na návrh žalobcu právoplatné zastavené podľa § 76 ods. 1 písm. j/ zákona o priestupkoch, čo následne zakladá povinnosť správnych orgánov postupovať, pokiaľ ide o trovy spojené s prejednaním priestupku, podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch. Podľa názoru krajského súdu v zmysle uvedenej právnej úpravy správne orgány aj konali a v súlade s citovanou právnou úpravou mu uložili povinnosť zaplatiť štátu trovy v sume 16,- eur, majúc za to, že existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 79 ods. 3 zákona o priestupkoch nebola zistená a žalobcom ani nikdy tvrdená a preukázaná.

Krajský súd dospel k záveru, že žalovaný dostatočne a spoľahlivo zistil skutkový stav veci a na základe takto zisteného skutkového stavu vo veci správne rozhodol. Súčasne konštatoval, že žalovaný svoje rozhodnutie oprel o správne skutkové závery a vec správne právne posúdil. Z ktorých dôvodov žalobu podľa § 250j ods. O.s.p. zamietol.

Z dôvodu, že žalobca v konaní nebol úspešný, krajský súd mu nepriznal právo na náhradu trov konania (§ 250k ods. 1 O.s.p.).

2.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca v dôvodoch odvolania namietal nesprávnosť rozhodnutia krajského súdu. Uviedol, že: odporca 2/ v dopise SVS-OP2-2012/8733/TMC z 7.5.12 vyhodnotil odporcu 1/, že konal nad rámec zákona. Nesúhlasil s dôvodmi krajského súdu, keď potvrdil, že žalobca sa náležite omluvil, keďže sa nevysporiadal z akého dôvodu. Za najpodstatnejší dôvod svojho odvolania žalobca považoval to, že tak ako to odôvodňuje v dop. z 16.7.12 a 31.8.12 - omluvení sa, ale aj v odvolaní z 17.9.12, že aj bez pojednávania ústneho, mal odporca zistiť skut. stav vo veci, teda konštatovať že info mu nebola zverejnená a konať podľa zák., teda potrestať odporcu.

3.

Žalovaný v podanom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil. V dôvodoch vyjadrenia žalovaný nesúhlasil s odvolacími dôvodmi žalobcu uvedenými v jeho písomnom odvolaní. Poukazom na skutkové okolnosti daného prípadu v merite veci vyslovil názor, že zo strany správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona.

4.

Podľa § 492 ods. 1, 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok účinný od 01.07.2016 konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok - ďalej len „S.s.p.“) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalobcu (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p. a § 492 ods. 2 S.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p. a s § 492 ods. 2 S.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok, ktorým krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, právomoci ktorého v dôsledku legislatívnych zmien prešli na žalovaného, žiadajúc, aby krajský súd napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ako aj konania im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami žalobcu uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým žalovaný rozhodol s konečnou platnosťou o povinnosti žalobcu uhradiť štátu trovy administratívneho konania vo výške 16,- eur.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis, zistil, že preskúmaným rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SVS-OP2-2012/26441/TMC zo dňa 07.12.2012 podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku bolo odvolanie žalobcu zamietnuté a bolo potvrdené rozhodnutie Obvodného úradu v Trenčíne zo dňa 13.09.2012, č. 32/2012

Heg.

Obvodný úrad v Trenčíne prvostupňovým rozhodnutím č. 32/2012 Heg zo dňa 13.09.2012 priestupkové konanie zastavil podľa § 76 ods. 1 písm. j/ zákona č. 372/1990 Zb. dôvodu, že navrhovateľ sa nedostavil na ústne pojednávanie bez náležitého ospravedlnenia, hoci naň bol riadne a včas predvolaný. Súčasne mu bola uložená povinnosť uhradiť štátu trovy konania vo výške 16,- eur do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Povinnosť zaplatiť trovy bola po právnej stránke odôvodnená ust. § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch.

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého prvostupňového rozsudku, ktoré z tohto dôvodu neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 492 ods. 2 S.s.p. v spojení s § 219 ods. 2 a s § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Odvolací súd považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti, na zdôraznenie správneho skutkového a právneho záveru súdu prvého stupňa uvádza.

Najvyšší súd dáva do pozornosti žalobcu, že súd v konaní súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nie je súdom skutkovým. Úlohou súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či i rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namietala nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúvanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd mal preukázať, že v danej veci súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného náležite postupoval v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie.

Zistil, že základné námietky žalobcu, ktorými napáda zákonnosť napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov spočívajú v jeho tvrdení, že rozhodnutie súdu ako aj rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov vychádzajú z nesprávneho

vyhodnotenia skutkových zistení vo vzťahu k jeho ospravedlneniu sa na ústne pojednávanie nariadené správnym orgánom prvého stupňa dňa 11.09.2012, podmieňujúcich splnenie podmienok rozhodnutia správneho orgánu pre uloženie povinnosti zaplatiť štátu trovy konania.

Podľa § 76 ods. 1 písm. j/ zákona č. 372/1990 Zb. správny orgán konanie o priestupku zastaví, ak sa v ňom zistí, že navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť alebo sa nedostavil na ústne pojednávanie bez náležitého ospravedlnenia alebo bez dôležitého dôvodu, hoci bol riadne a včas predvolaný,

Podľa § 79 ods. 1 až 4 zákona č. 372/1990 Zb. občanovi, ktorý bol uznaný vinným z priestupku, ako aj navrhovateľovi, ak bolo konanie začaté na jeho návrh zastavené podľa § 76 ods. 1 písm. a/, b/, c/ alebo j/, uloží sa povinnosť uhradiť štátu trovy spojené s prejednaním priestupku. Trovy konania sa uhrádzajú paušálnou sumou, ktorú ustanoví Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky po dohode s Ministerstvom financií Slovenskej republiky všeobecne záväzným právnym predpisom.

Povinnosť uhradiť trovy konania nemožno uložiť v blokovom konaní (§ 84), ani v rozkaznom konaní (§ 87).

Z dôvodov hodných osobitného zreteľa možno od uloženia povinnosti uhradiť trovy konania podľa odseku 1 celkom alebo čiastočne upustiť.

Úhrada trov konania je príjmom štátneho rozpočtu Slovenskej republiky.

Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely (§ 3 ods. 1, 4 správneho poriadku).

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch stupňov v konaní postupovali náležite v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci si zadovážili dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia a zo skutkových okolností vyvodili správny právny záver, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia i náležite odôvodnili vyporiadajúc sa s námietkami žalobcu ako účastníka správneho konania a v konaní sa nedopustili takej vady, ku ktorej by musel súd prihliadnuť z úradnej povinnosti a ktorá by mala za následok nezákonnosť ich rozhodnutia. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa postupoval správne a v súlade so zákonom, keď žalobu zamietol.

Zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu je zrejmé, že v preskúmvanej veci rozhodnutím bývalého Obvodného úradu Trenčín č. 32/2012 Heg zo dňa 13.09.2012 bolo priestupkové konanie, začaté na základe návrhu žalobcu na prejednanie priestupku za porušenie jeho práva na prístup k informáciám podľa § 21a ods. 1 písm. c/ zákona č. 211/2000 Z. z., zastavené a to z dôvodu, že žalobca ako navrhovateľ tohto priestupkového konania sa nedostavil na ústne pojednávanie dňa 11.09.2012 bez náležitého ospravedlnenia, hoci naň bol riadne a včas predvolaný. Súčasne mu bola uložená povinnosť zaplatiť štátu trovy konania vo výške 16,- eur do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Odvolanie žalobcu proti uvedenému rozhodnutiu odvolací orgán - Ministerstvo vnútra SR podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku zamietol a prvostupňové správne rozhodnutie potvrdil. Tvrdenia žalobcu, že svoju neúčast' na ústne pojednávanie správneho orgánu prvého stupňa včas a riadne ospravedlnil, neboli preukázané, keď za ospravedlnenie nie je možné považovať list, ktorý podal na pošte Vrbové, ktorý si mohol správny orgán prevziať na pošte v úložnej lehote.

Odvolací súd tiež dáva žalobcovi do pozornosti, že v zmysle čl. 1 ods. 1 prvá veta Ústavy SR je

Slovenská republika zvrchovaný, demokratický a právny štát. Základnou premisou materiálneho právneho štátu prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, ako aj každý jednotlivec musí konať tak, ako určuje právny poriadok.

Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Ústavný súd SR princíp materiálneho právneho štátu prezentoval v právnom názore: „V právnom štáte, v ktorom sú ako neoddeliteľné súčasť okrem iných stelesnené princípy, ako sú právna istota a spravodlivosť (princíp materiálneho právneho štátu), čo možno spoľahlivo vyvodit' z čl. 1 ústavy, sa osobitný dôkaz kladie na ochranu tých práv, ktoré sú predmetom jej úpravy. Povinnosťou všetkých štátnych orgánov je zabezpečiť reálnu možnosť ich uplatnenia tými subjektmi, ktorými boli priznané" (ÚS 17/1999, Nález z 22. septembra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 365; zhodne I.ÚS 44/1999, Nález z 13. októbra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 382, I.ÚS 10/98)". (I.ÚS 54/02. Nález z 13. novembra 2002. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 2002 - II. polrok, s. 750).

Z uvedeného vyplýva, že pre zabezpečenie materiálneho právneho štátu nie je len povinnosťou mocenských orgánov štátu konať a rozhodovať v súlade so zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, ale aj povinnosťou každej fyzickej ako aj právnickej osoby je konať v súlade so zákonom, a preto je jej povinnosťou nielen poznať svoje práva, ale jej povinnosťou je aj bez výhrady povinnosti ustanovené v právnom predpise dodržiavať.

Zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu je v danom prípade jednoznačne zrejmé, že žalobca sa na pojednávanie správneho orgánu prvého stupňa nedostavil a svoju neúčast' na toto pojednávanie neospravedlnil takým spôsobom, ktorý by zaručoval, aby bolo aj doručené prvostupňovému správne mu orgánu. Zo zákonnej úpravy ustanovenej v § 76 ods. 1 písm. j/ zákona o priestupkoch potom vyplývala zákonná povinnosť správneho orgánu prvého stupňa priestupkové konanie začaté na návrh žalobcu zastaviť. Súčasne prvostupňovému správne mu orgánu z právnej úpravy ustanovenej v § 79 ods. 1 zákona o priestupoch vyplývala zákonná povinnosť zaviazať žalobcu k úhrade štátu trovy správneho konania, keďže neboli preukázané skutočnosti hodné osobitného zreteľa (§ 79 ods. 3 zákona č. 372/1990 Zb.). Tieto skutočnosti žalobca nielenže v správne m konaní a to ani v odvolacom správne m konaní nepreukázal, ale nadôvažok ich ani netvrdil.

Vychádzajúc z uvedeného aj podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom krajského súdu skutkový záver, ku ktorému zo skutkových skutočností správne orgány oboch stupňov dospeli, a to že žalobca sa nedostavil na ústne pojednávanie správneho orgánu prvého stupňa a svoju neúčast' riadnym spôsobom neospravedlnil, čo bolo dôvodom pre zastavenie priestupkového konania, čím vznikla zákonnosť povinnosť prvostupňového správneho orgánu rozhodnúť o úhrade štátu trovy správneho konania, je logický záver majúci podklad v skutkových zisteniach.

Pokiaľ žalobca namietal, že v danom prípade bolo povinnosťou správneho orgánu sa vecou, napriek jeho neúčasti na pojednávaní správneho orgánu, zaoberať, vec prejednať v merite a potrestať odporcu, odvolací súd nepovažoval ani túto námietku za dôvodnú. Povinnosťou správneho orgánu v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy bolo postupovať v konaní v súlade so zákonom, a preto pokiaľ správny orgán zistil, že žalobca sa na nariadené ústne pojednávanie nedostavil, bez riadneho ospravedlnenia, postupoval v súlade s § 76 ods. 1, písm. j/ zákona č. 372/1990 Zb., keď priestupkové konanie zastavil.

Odvolací súd z uvedených dôvodov dospel k záveru, že súd prvého stupňa v preskúmvanej veci postupom v súlade s právnou úpravou ustanovenou v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl.), náležite preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v spojení s prvostupňovým správne m rozhodnutím a postup im predchádzajúci v rozsahu žalobných dôvodov a v odôvodnení napadnutého rozsudku sa vysporiadal so zásadnými žalobnými námietkami. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd sa nestotožnil s námietkami žalobcu o nesprávne sti rozhodnutia súdu prvého stupňa z dôvodov nesprávneho vyhodnotenia skutkových zistení vo vzťahu k jeho ospravedlneniu sa na ústne pojednávanie nariadené správne m orgánom prvého stupňa dňa 11.09.2012,

podmieňujúcich splnenie podmienok rozhodnutia správneho orgánu pre neuloženie povinnosti zaplatiť štátu trovy konania. Vychádzajúc zo skutkových okolností vyplývajúcich z administratívneho spisu poukazom na závery uvedené vyššie odvolací súd ich považoval za nedôvodné, ktoré nemohli mať za následok úspešnosť jeho odvolacieho návrhu.

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne a právne správny podľa § 492 ods. 2 S.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p., s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 492 ods. 2 S.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p., s ust. § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. Žalobcovi, ktorý nemal úspech v tomto konaní, náhradu trov tohto konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.